

Rok akademicki:	2017/2018	Grupa przedmiotów:	podstawowe	Numer katalogowy:	P10
-----------------	-----------	--------------------	------------	-------------------	------------

Nazwa przedmiotu ¹⁾ :	Mikrobiologia			ECTS ²⁾	5
Tłumaczenie nazwy na jęz. angielski ³⁾ :	Veterinary microbiology				
Kierunek studiów ⁴⁾ :	Weterynaria				
Koordynator przedmiotu ⁵⁾ :	dr Magdalena Kizerwetter-Świda				
Prowadzący zajęcia ⁶⁾ :	Prof. dr hab. Marian Binek, dr hab. Marcin Bańbura prof. nadzw. SGGW, dr hab. Bożena Dworacka-Kaszak prof. nadzw. SGGW, dr hab. Magdalena Rzewuska, dr Małgorzata Biegańska, dr Dorota Chrobak, dr Joanna Cymerys, dr Małgorzata Gieryńska, dr Anna Golke, dr Magdalena Kizerwetter-Świda, dr Agnieszka Sałamaszyńska-Guz, dr Ada Schollenberger, dr Joanna Struzik, dr Lidia Szulc, dr Ilona Stefańska				
Jednostka realizująca ⁷⁾ :	Katedra Nauk Przedklinicznych, Wydział Medycyny Weterynaryjnej SGGW				
Wydział, dla którego przedmiot jest realizowany ⁸⁾ :	Wydział Medycyny Weterynaryjnej				
Status przedmiotu ⁹⁾ :	a) przedmiot podstawowy	b) stopień: jednolite studia magisterskie 5,5 letnie, rok II	c) stacjonarne		
Cykl dydaktyczny ¹⁰⁾ :	Semestr zimowy (III)	Jęz. wykładowy ¹¹⁾ : polski			
Założenia i cele przedmiotu ¹²⁾ :	Założeniem kształcenia w zakresie mikrobiologii weterynaryjnej jest zdobycie przez studentów podstawowych, niezbędnych do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, wiadomości na temat eukariotycznych, prokariotycznych i subkomórkowych czynników chorobotwórczych dla zwierząt. Absolwenci uzyskują wiedzę na temat naturalnych środowisk występowania mikroorganizmów, epidemiologii i patogenezы wywołanych chorób oraz laboratoryjnych metod ich rozpoznawania. Studenci poznają również role drobnoustrojów w kształtowaniu i wpływanie na zachowanie zdrowia gospodarza oraz zagrożenia dla zdrowia publicznego wynikającego z mikrobiologicznych zanieczyszczeń żywności, środowiska i czynników zoonotycznych. Program nauczania integruje zagadnienia z zakresu bakteriologii, mikologii i wirusologii. W ramach ćwiczeń studenci zdobywają praktyczne umiejętności niezbędne do przeprowadzania badań, poznają podstawowe techniki i procedury badań mikrobiologicznych wykorzystywanych w laboratoryjnej diagnostyce zakaźnych chorób zwierząt. Organizacja zajęć i zakres nauczania są zgodne w krajowymi i EU wymaganiami dotyczącymi kształcenia w zakresie mikrobiologii na kierunku weterynaria				
Formy dydaktyczne, liczba godzin ¹³⁾ :	a) Wykłady monograficzne - 30 godzin Treści wykładów są uzupełnieniem treści ćwiczeń. b) Ćwiczenia laboratoryjne - 45 godzin				
Metody dydaktyczne ¹⁴⁾ :	Wykłady monograficzne z wizualizacją w Power Point, Ćwiczenia laboratoryjne polegające na samodzielnym wykonaniu przez studentów przewidzianych planem zadań.				

Pełny opis przedmiotu ¹⁵⁾ :	<p>Wykłady monograficzne w semestrze zimowym (III): Podział świata żywego. Mikroskopowe formy życia. Struktura komórek prokariotycznych. Fizjologia bakterii, metabolizm. Wpływ czynników środowiskowych na bakterie. Antagonizmy drobnoustrojów. Antybiotyki. Zjawiska genetyczne u Prokaryota. Wybrane zagadnienia z biotechnologii: DNA i RNA mikroorganizmów jako materiał do manipulacji <i>in vitro</i>. Wykorzystanie metod biologii molekularnej w diagnostyce drobnoustrojów i profilaktyce chorób zakaźnych. Rodzaje wektorów, klonowanie DNA. Mechanizmy patogenności bakterii. Taksonomia bakterii. Charakterystyka grup taksonomicznych obejmujących bakterie patogenne dla zwierząt. Riketsje i chlamydie. Tlenowe lub mikroaerofilne pałeczki Gram-ujemne i ziarniaki Gram-ujemne. Rodzaje: <i>Bartonella</i>, <i>Bordetella</i>, <i>Brucella</i>, <i>Burkholderia</i>, <i>Coxiella</i>. Względnie beztlenowe pałeczki Gram-ujemne: Rodzina Enterobacteriaceae, rodzaje: <i>Salmonella</i>, <i>Shigella</i>, <i>Yersinia</i>, <i>Escherichia</i>, <i>Klebsiella</i>, <i>Proteus</i>, <i>Enterobacter</i>, Rodzina Vibrionaceae: rodzaj <i>Vibrio</i>, <i>Aeromonas</i>, <i>Plesiomonas</i>.</p> <p>Ćwiczenia laboratoryjne w semestrze zimowym (III): Organizacja zajęć. Omówienie sposobu realizacji programu. Rygory BHP. Podstawowe metody badań mikrobiologicznych. Badanie mikroskopowe – oglądanie bakterii w gotowych preparatach. Badanie mikroskopowe c.d. Barwienie proste i złożone. Barwienie złożone c.d.: metoda Ziehl-Neelsena, Truhillo. Oglądanie bakterii niebarwionych w mikroskopie z ciemnym polem i kontrastowo-fazowym. Hodowla bakterii, podłoża, posiewy, warunki inkubacji. Opis cech wzrostu na podłożach. Izolacja czystych kultur. Różnicowanie biochemiczne bakterii. Metody klasyczne i mikrotesty. Odczytywanie i interpretacja wyników. Oznaczanie wpływu czynników fizycznych i chemicznych na bakterie. Sterylizacja i jej zastosowanie w laboratorium mikrobiologicznym. Posiewy ilościowe, określanie liczby bakterii w różnych materiałach. Próba biologiczna, sekcja bakteriologiczna, obliczanie LD₅₀. Mechanizmy zmienności genetycznej. Współczesne metody diagnostyki mikrobiologicznej oparte na analizie kwasów nukleinowych.</p> <p>1. Izolacja DNA plazmidowego. 2. Analiza w elektroforezie żelowej. 3. Amplifikacja (PCR). „Zastosowania metod biologii molekularnej w diagnostyce mikrobiologicznej” – opracowane przez studentów. Badania w kierunku zakażeń wywołanych przez Rickettsia i Chlamydia. Badania w kierunku zakażeń wywołanych przez spirochety, bakterie przecinkowate i helikalne: a/diagnostyka mikrobiologiczna dyzenterii świń (<i>B.hyodysenteriae</i>); b/zasady diagnostyki laboratoryjnej zakażeń wywołanych przez <i>Borrelia</i> i <i>Leptospira</i>; c/badanie bakteriologiczne w kierunku <i>Campylobacter</i> i <i>Helicobacter</i>. Zastosowanie przyżyciowej obserwacji mikroskopowej w diagnostyce laboratoryjnej - demonstracja. Badanie bakteriologiczne: a/w kierunku <i>Bordetella</i>, <i>Moraxella</i>; b/wykrywanie zakażeń wywołanych przez <i>Pseudomonas</i> i <i>Burkholderia</i>; c/diagnostyka serologiczna brucelozy. Metody diagnostyczne i podłoża stosowane w diagnostyce pałeczek jelitowych. Rutynowe badania bakteriologiczne w obrębie rodziny Enterobacteriaceae i badania ukierunkowane (<i>Salmonella</i>, <i>Yersinia</i>). Różnicowanie biochemiczne pałeczek jelitowych - metody klasyczne i testy API. Identyfikacja serologiczna pałeczek <i>Salmonella</i>. Ukierunkowane badania (<i>Salmonella</i>, <i>Yersinia</i>) wymagające wstępnego namnożenia poszukiwanego czynnika. Diagnostyka oportunistycznych zakażeń wywołanych przez patogenne i enterotoksyczne szczepy <i>E.coli</i>. Badania bakteriologiczne stanu sanitarnego wody.</p>	
Wymagania formalne (przedmioty wprowadzające) ¹⁶⁾ :	Zdane egzaminy z poprzedzających dyscyplin kierunkowych, takich jak: chemia, biofizyka, histologia, biologia komórki i genetyka	
Założenia wstępne ¹⁷⁾ :	Podstawowa wiedza i umiejętności z zakresu: chemii, biofizyki, histologii, biologii komórki i genetyki	
Efekty kształcenia ¹⁸⁾ :	<p>Wiedza: 01 -uzyskał wiedzę na temat natury czynników zakaźnych, budowy komórki bakteryjnej i grzybiczej czystki wirusa, struktury i organizacji materiału genetycznego.</p>	<p>Umiejętności i kompetencje: 08 -zna zasady aseptyki, dezynfekcji, antyseptyki i chemioterapii i umiejętnie wykorzystuje je w pracy laboratoryjnej, ambulatoryjnej</p>

	<p>02 -rozumie fizjologiczne podstawy funkcjonowania drobnoustrojów, ich roli w różnych zwierzęcych mikrobiomach i relacje z gospodarzem.</p> <p>03 -rozumie molekularne podstawy zjadliwości drobnoustrojów, transformacji pionowej i poziomej wśród bakterii oraz dialogu pomiędzy Bacteria i Eukarya.</p> <p>04 -rozumie zjawiska składające się na zakażenie i chorobę, mechanizmy odporności biernej i czynnej.</p> <p>05 -poznał naukowe nazwy bakterii, oraz wywoływanych chorób.</p> <p>06 -uzyskał wiedze na temat źródeł i rezerwuarów patogenów, dróg szerzenia się zakażeń, zagrożeń dla zdrowia publicznego.</p> <p>07-rozumie mechanizmy oddziaływania środków przeciwdrobnoustrojowych, mechanizmy oporności i skutki nadużywania antybiotyków</p>	<p>prosektorium oraz w kontaktach ze zwierzętami.</p> <p>09 -zna zasady pobierania i postępowania z materiałami zakaźnymi.</p> <p>10 -zna zasady i techniki pracy w laboratorium mikrobiologicznym, biegle posługuje się podstawowymi technikami badawczym i identyfikuje wybrane grupy bakterii, oznacza lekowrażliwość bakterii.</p> <p>11 -zna metody biologii molekularnej mające zastosowanie w diagnostyce mikrobiologicznej.</p> <p>12 -umiejętnie interpretuje wyniki badań mikrobiologicznych.</p>
Sposób weryfikacji efektów kształcenia ¹⁹⁾ :	01,02,03,04,05,06,07,08,09,10, 11,12 - kolokwium pisemne na zajęciach ćwiczeniowych	
Forma dokumentacji osiągniętych efektów kształcenia ²⁰⁾ :	Imienne karty oceny studenta, pisemne kolokwia oraz protokół ze sprawdzianu praktycznego będą przechowywane i udostępniane w procesie oceny rezultatów realizacji programu kształcenia, akredytacji itp. Wpis do systemu eHMS.	
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową ²¹⁾ :	Warunkiem zaliczenia przedmiotu w semestrze zimowym (III) jest zaliczenie każdego z przewidzianych planem 3 kolokwii cząstkowych, co najmniej na ocenę dostateczną, w skali od dostateczny do bardzo dobry. Kolokwia obejmują wiedzę przekazaną na wykładach i ćwiczeniach. Dla każdego kolokwium przewiduje się dwa terminy. Do terminu drugiego mogą przystąpić studenci, którzy w pierwszym terminie nie uzyskali wymaganej liczby punktów oraz nieobecni, po usprawiedliwieniu nieobecności. Nieobecności należy usprawiedliwić w ciągu maksymalnie tygodnia od zaistniałej nieobecności. Ocena z przedmiotu w semestrze letnim jest średnią ocen z 3 kolokwii cząstkowych. Niezaliczenie co najmniej jednego z kolokwii skutkuje niezaliczeniem semestru. Warunkiem kontynuacji przedmiotu Mikrobiologia Weterynaryjna w semestrze letnim jest zaliczenie tego przedmiotu z semestrze zimowym.	
Miejsce realizacji zajęć ²²⁾ :	Sale laboratoryjne i wykładowe Katedry Nauk Przedklinicznych, Wydz. Medycyny Weterynaryjnej SGGW	
<p>Literatura podstawowa i uzupełniająca 23):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Malicki K., Binek M.: Zarys Klinicznej Bakteriologii Weterynaryjnej, tom I i II, Wyd. SGGW, 2004. 2. Markey B., Leonard F., Archambault M., Cullinane A., Maguire D.: Clinical Veterinary Microbiology, Mosby Elsevier, 2013. 3. Quinn P.J., Carter M.E., Markey B., Carter G.R. : Clinical Veterinary Microbiology. Published in 1994 by Wolf. 4. Quinn P.J., Markey B.K., Carter M.E., Donnelly W.J., Leonard F.C.: Veterinary Microbiology and Microbial Disease. Blackwell Publishing, 2002. 5. Quinn P.J., Markey B.K., Leonard F.C., Hartigan P., Fanning S., FitzPatrick E.S.: Veterinary Microbiology and Microbial Disease. Wiley-Blackwell, 2011. 6. Songer G.J., Post K.W.: Veterinary microbiology: bacterial and fungal agents of animal disease. Elsevier, 2005. 7. Madigan M.T., Martinko J.M., Stahl D., Clark D: Brock Biology of microorganism. Pearson, 2012 8. Salyers A.A., Whitt D.D. : Bacterial pathogenesis, a molecular approach. ASM Press, Washington, D.C. 2002. 9. Gyles C.L., Prescott J.F., Songer J.G., Thoen Ch.O.: Pathogenesis of bacterial infections in animals. Wiley-Blackwell, 2010. 10. Giguere S., Prescott J.F., Baggot J.D., Walker R.D., Dowling .: Antimicrobial Therapy in Veterinary Medicine. Wiley-Blackwell, 2007. <p>Czasopisma: Medycyna Weterynaryjna, Życie Weterynaryjne, Postępy Mikrobiologii.</p>		
UWAGI ²⁴⁾ :		

Szacunkowa sumaryczna liczba godzin pracy studenta (kontaktowych i pracy własnej) niezbędna dla osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia ¹⁸⁾ - na tej podstawie należy wypełnić pole ECTS ²⁾ :	300
Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	5..... ECTS
Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, takich jak zajęcia laboratoryjne, projektowe, itp.:	5..... ECTS

Tabela zgodności kierunkowych efektów kształcenia efektami przedmiotu ²⁶⁾

Nr /symbol efektu	Wymienione w wierszu efekty kształcenia:	Odniesienie do efektów dla programu kształcenia na kierunku
01	- uzyskał wiedzę na temat natury czynników zakaźnych, budowy komórki bakteryjnej i grzybiczej czystki wirusa, struktury i organizacji materiału genetycznego.	WW_NP8,
02	- rozumie fizjologiczne podstawy funkcjonowania drobnoustrojów, ich roli w różnych zwierzęcych mikrobiomach i relacje z gospodarzem.	WW_NP8,
03	- rozumie molekularne podstawy zjadliwości drobnoustrojów, transformacji pionowej i poziomej wśród bakterii oraz dialogu pomiędzy Bacteria i Eukarya	WW_NP6, WW_NP8
04	- rozumie zjawiska składające się na zażenie i chorobę, mechanizmy odporności biernej i czynnej.	WW_NP6, WW_NP7, WW_NP8
05	- poznał naukowe nazwy bakterii, grzybów i wirusów oraz wywoływanych chorób.	WW_NP8, WW_NP13,
06	- uzyskał wiedzę na temat źródeł i rezerwuarów patogenów, dróg szerzenia się zakażeń, zagrożeń dla zdrowia publicznego	WW_NP8, WW_NP11, W_HZ1, U_OUZ7
07	- rozumie mechanizmy oddziaływania środków przeciwdrobnoustrojowych, mechanizmy oporności i skutki nadużywania antybiotyków.	WW_NP6, WW_NP7, WW_NP8, posiada wiedzę niezbędną do dalszego kształcenia w warunkach następstwa przedmiotów
08	- zna zasady aseptyki, dezynfekcji, antyseptyki i chemioterapii i umiejętnie wykorzystuje je w pracy laboratoryjnej, ambulatoryjnej, prosektorium oraz w kontaktach ze zwierzętami.	U_PUZ1, U_PUZ2, U_PUZ6, U_PUZ15, K_KP1, K_KP2
09	- zna zasady pobierania i postępowania z materiałami zakaźnymi.	U_PUZ1, U_PUZ6
10	- zna zasady i techniki pracy w laboratorium mikrobiologicznym, biegle posługuje się podstawowymi technikami badawczymi identyfikuje wybrane grupy bakterii, grzybów i wirusów oraz oznacza lekowrażliwość bakterii.	U_OZ1, UO_Z12, UO_Z15,
11	- zna metody biologii molekularnej mające zastosowanie w diagnostyce mikrobiologicznej.	U_PUZ6
12	- umiejętnie interpretuje wyniki badań mikrobiologicznych.	U_PUZ6, K_KP1, K_KP9, posiada wiedzę niezbędną do dalszego kształcenia w warunkach następstwa przedmiotów